

Wajechi - 'En hij leefde' 5785.

Genesis - Bereesjiet 47:28 - 50:26.

1Kon. 2:1-12 & 1Petr. 1:1-9.

In het kort:

Ja'akov leeft 17 jaar in Egypte als hij zijn einde voelt naderen. Hij laat Joseef zweren dat hij hem zal begraven in de spelonk Machpela.

Ja'akov is blind. Bij de zegen legt hij zijn rechterhand op het hoofd van Efraïm, de jongste en zijn linkerhand op het hoofd van Menasjee. De jongste zal groter worden dan de oudste.

Ja'akov ontbiedt dan zijn andere zonen voor een beracha (zegen). Ja'akov krijgt een grote begrafenis in de Machpela. Na hun vaders dood vrezden de broers de wraak van Joseef maar hij stelt hen gerust.

Als ook hij zijn einde ziet naderen voorspelt hij, dat G'd hen zal uitvoeren en laat hen zweren dat de broers zijn gebeente zullen meenemen. Joseef werd 110. (NIK)

Commentaar: Hij leefde? zeker wel.

De Torah begint met de woorden: "Hij leefde in het land Egypte." Ik zie dat deze woorden aan ons openbaren dat het leven van Jakob in Egypte eindelijk betekenisvol werd voor Jakob. Tijdens zijn zeventien jaar kon hij terugkijken naar de beproevingen die hij had meegemaakt en zien dat met elke stap die hij zette de G'd van zijn vader en zijn grootvader daar bij hem geweest was. Hoewel Psalm 121 nog niet was geschreven, had Jakob de woorden geleefd.

De laatste taak in het leven van Jakob is spreken in het leven van zijn zonen. Sommigen hebben gezegd dat hij zijn zonen zegende, maar sommige van deze woorden zijn geen zegeningen. Beter is te zeggen dat Jakob in elk van hen profetisch sprak. We zien dit in 49:1 als hij hen vertelt dat de woorden die hij spreekt over hen zullen komen in de Laatste Dagen.

Dat gezegd zijnde, moet het ons doen verlangen om eens goed naar zijn woorden te kijken.

Waar ik deze week zou willen bij stilstaan staat in 49:2. Jakob, nu Israël, maakt hier gebruik van zijn beide namen. Hij noemt zijn zonen 'zonen van Jakob,' maar verwijst naar zichzelf als 'Israël.' Waarom?

Simpel gezegd, ze leven nog niet als Israël.

Hoewel ze door alle uiterlijke schijn verenigd zijn als een familie, staan ze nog ver af van de ware betekenis van echad (één) zijn.

Laten we om deze gedachte volledig te begrijpen, kijken naar een idee betreffende het woord Israël.

De naam Israël in een mogelijke vertaling betekent: 'G'd's recht.' in het woord ישראל - Israël, is er de mogelijke deling in twee woorden vanuit de Hebreeuwse taal n.l. ישר - Jashar en אל - El, en tezamen vormen zij het woord Israël. Waar het woord 'El' voor staat weten we n.l. 'G'd', waar staat het woord 'jashar' voor? Jashar staat voor het meest voorkomende woord voor 'recht' en in het grondwoord 'rechtuit gaan'.

We kunnen het pas dan zien, als Elohim werkelijk het centrum van Israël's leven is geworden.

Laten we een stap verder gaan. Zoals eerder genoemd zijn de eerste drie letters van het woord Israël in het Hebreeuws, yod, shin en resh. In het oude Hebreeuws, zag de letter jod eruit als een hand.

Als we nu de jod van de voorkant van het woord naar het midden van het woord verplaatsen, hebben we nu shin, jod en resh, waarin het woord shiyr - שיר (uitgesproken als 'shier') dat 'lied' betekent. Dus, wanneer de hand van G'd in het centrum van het leven van Israël is, wordt hij het lied van G'd.

Wat was nodig om een Jakob in een Israël te veranderen, die het lied van G'd zou kunnen worden?

Beproevingen en verdrukking. In het leven van Jakob hadden deze beproevingen namen als Esau en Laban, en niet te vergeten wat hij doormaakte met zijn eigen familie. Nu was hij in Egypte, maar de laatste dagen van zijn leven zouden als een lied aan de Eeuwige zijn die het centrum van zijn leven was geworden.

Het nieuwe Gregoriaanse jaar 2025 wat pas begonnen is, geeft dat ik geen voorspellingen kan doen, over wat er dit jaar zal kunnen gaan gebeuren in Israël, of in het midden oosten of op het verdere wereldtoneel.

De beproevingen die het Joodse volk Israël sinds 7 oktober 2023 moet ondergaan, raakt ook de joodse gemeenschap wereldwijd. Een groot gedeelte van de wereld dient helaas de afgoden, terwijl men er zich nauwelijks van bewust is, zijn het die (af)goden die niet enkel maar offers eisen, maar ook vele slachtoffers maakt.

Door godsdienstige Islam fanatici die de dood verheerlijken boven het leven wordt ook nu in het 'bevrijdde' Syrië onder de anders denkenden, dood en verderf gezaaid.
De wereld die het geloof in de G'd van Israël losgelaten heeft, heeft geen idee wat er gaande is en nog zal gaan gebeuren.

Maar wat er ook gebeurt, G'd laat zijn volk niet los en de levensprincipes die van een Jakob een Israël maakten, kunnen opnieuw uitgespeeld worden.
Deze keer zal het niet om een enkele man gaan, maar veeleer voor een volk dat genaamd is het Huis van Jakob, Het Huis van Israël.

Dus als we dit jaar beginnen, kunnen we ons altijd bewust zijn van waar de 'Yod' in ons leven is.
Want dezelfde yod die Israël leidt is de yod die in het centrum van Israël wenst te zijn.

Misschien is dit het idee dat David naar voren wou brengen toen hij in Psalm 22:3 zei:
"G'd troont op de lofzangen van Israël". Als Israël, Elohim tot het centrum van zijn leven maakt, maakt Hij Israël tot het centrum 'van Zijn leven'.
En het is alleen wanneer dat gebeurt, dat het Huis van Jakob wordt omgevormd tot het Huis van Israël.

(*)Bron: deels vertaald en met eigen inbreng: www.joinedtohashem.org)

Laten wij, als gelovigen uit de volkeren nu in deze moeilijke tijd speciaal voor Israël bidden en het volk steunen, waar dat maar mogelijk is.

Shabbat Shalom. *Rinze.*